

ประกาศมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ว่าด้วยการจ่ายเงินชดเชยให้แก่ผู้ปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๖๒

เพื่อให้การดำเนินงานที่เกี่ยวกับการจ่ายเงินชดเชยของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เป็นไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพและบรรลุวัตถุประสงค์ตามนโยบายของมหาวิทยาลัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ สภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในคราวประชุม ครั้งที่ ๖/๒๕๖๒ วันอังคารที่ ๓๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๒ จึงมีมติให้วางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า ระเบียบมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการจ่ายเงินชดเชยให้แก่ผู้ปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๖๒

ข้อ ๒ ให้ใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“เงินชดเชย” หมายความว่า เงินค่าจ้างที่มหาวิทยาลัยจ่ายให้แก่ผู้ปฏิบัติงานเมื่อสิ้นสุดการปฏิบัติงาน

“ผู้ปฏิบัติงาน” หมายความว่า บุคลากรและลูกจ้างของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๕๙

“เกษียณอายุการทำงาน” หมายความว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยที่มีอายุหกสิบปีบริบูรณ์ หรือหกสิบห้าปีบริบูรณ์แล้วแต่กรณี

“บุคลากร” หมายความว่า บุคลากรตามความหมายของข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๕๙

ข้อ ๔ การจ่ายเงินชดเชยในกรณีให้ออกจากงานหรือเลิกจ้าง ให้จ่ายได้ในกรณีต่อไปนี้

- (๑) มหาวิทยาลัยสั่งให้ออกจากงานเพราะเหตุเจ็บป่วย
- (๒) มหาวิทยาลัยยุบเลิกตำแหน่ง และไม่อาจบรรจุให้ลงตำแหน่งอื่นที่เหมาะสมได้
- (๓) มหาวิทยาลัยเลิกจ้างก่อนครบอายุสัญญาโดยไม่มีความผิด

ข้อ ๕ การจ่ายเงินชดเชยในข้อ ๔ ให้จ่ายตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ปฏิบัติงานที่ปฏิบัติงานติดต่อกันตั้งแต่หนึ่งร้อยสี่สิบวันขึ้นไป แต่ไม่เกินหนึ่งปีโดยนับวันหยุดวันลา และวันที่มีมหาวิทยาลัยสั่งให้หยุดปฏิบัติงานเพื่อประโยชน์ของมหาวิทยาลัยรวมด้วย ให้จ่ายเงินชดเชยเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าสามสิบวันสุดท้าย

(๒) ผู้ปฏิบัติงานที่ปฏิบัติงานติดต่อกันครบหนึ่งปี แต่ไม่เกินสามปี โดยนับวันหยุด วันลา และวันที่มีมหาวิทยาลัยสั่งให้หยุดปฏิบัติงานเพื่อประโยชน์ของมหาวิทยาลัยรวมด้วย ให้จ่ายเงินชดเชยเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าเก้าสิบวันสุดท้าย

(๓) ผู้ปฏิบัติงานที่ปฏิบัติงานติดต่อกันเกินกว่าสามปี แต่ไม่เกินสิบปี โดยนับวันหยุด วันลา และวันที่มีมหาวิทยาลัยสั่งให้หยุดปฏิบัติงานเพื่อประโยชน์ของมหาวิทยาลัยรวมด้วย ให้จ่ายเงินชดเชยเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยแปดสิบวันสุดท้าย

(๔) ผู้ปฏิบัติงานที่ปฏิบัติงานติดต่อกันเกินกว่าสิบปี แต่ไม่ครบยี่สิบปี โดยนับวันหยุด วันลา และวันที่มีมหาวิทยาลัยสั่งให้หยุดปฏิบัติงานเพื่อประโยชน์ของมหาวิทยาลัยรวมด้วย ให้จ่ายเงินชดเชยเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าสามร้อยวันสุดท้าย

(๕) ผู้ปฏิบัติงานที่ปฏิบัติงานติดต่อกันเกินกว่ายี่สิบปีขึ้นไป โดยนับวันหยุด วันลา และวันที่มีมหาวิทยาลัยสั่งให้หยุดปฏิบัติงานเพื่อประโยชน์ของมหาวิทยาลัยรวมด้วย ให้จ่ายเงินชดเชยเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าสี่ร้อยวันสุดท้าย

ข้อ ๖ บุคลากรได้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยติดต่อกันเกินยี่สิบปี หากผู้นั้นได้รับอนุมัติให้ลาออกโดยไม่มีควมผิดให้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) บุคลากรที่ปฏิบัติงานจนครบรอบเวลาปฏิบัติงานเกินยี่สิบปีแต่ไม่เกินยี่สิบห้าปี ให้จ่ายเงินชดเชยเป็นจำนวนเท่าของอัตราค่าจ้างเดือนสุดท้าย

(๒) บุคลากรที่ปฏิบัติงานจนครบรอบเวลาปฏิบัติงานเกินยี่สิบห้าปีแต่ไม่เกินสามสิบปี ให้จ่ายเงินชดเชยเป็นจำนวนเท่าของอัตราค่าจ้างเดือนสุดท้าย

(๓) บุคลากรที่ปฏิบัติงานจนครบรอบเวลาปฏิบัติงานเกินสามสิบปีขึ้นไป ให้จ่ายเงินชดเชยเป็นจำนวนสิบเท่าของอัตราค่าจ้างเดือนสุดท้าย

ข้อ ๗ บุคลากรออกจากงานเนื่องจากการเกษียณอายุการทำงาน ให้จ่ายเงินชดเชยตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) บุคลากรที่ปฏิบัติงานจนครบรอบเวลาปฏิบัติงานไม่เกินยี่สิบปีบริบูรณ์ ให้จ่ายเงินชดเชยเป็นจำนวนสิบเท่าของอัตราค่าจ้างเดือนสุดท้าย

(๒) บุคลากรที่ปฏิบัติงานจนครบรอบเวลาปฏิบัติงานตั้งแต่ยี่สิบปีบริบูรณ์จนถึงสามสิบปีบริบูรณ์ ให้จ่ายเงินชดเชยเป็นจำนวนสิบสองเท่าของอัตราค่าจ้างเดือนสุดท้าย

(๓) บุคลากรที่ปฏิบัติงานจนครบรอบเวลาปฏิบัติงานตั้งแต่สามสิบปีบริบูรณ์ขึ้นไป ให้จ่ายเงินชดเชยเป็นจำนวนสิบห้าเท่าของอัตราค่าจ้างเดือนสุดท้าย

ข้อ ๘ มหาวิทยาลัยไม่ต้องจ่ายเงินชดเชยในกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) ทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดอาญาโดยเจตนาแก่มหาวิทยาลัย

(๒) จงใจทำให้มหาวิทยาลัยได้รับความเสียหาย

(๓) ประมาทเลินเล่อเป็นเหตุให้มหาวิทยาลัยได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง

(๔) ฝ่าฝืนกฎ ข้อบังคับ ระเบียบ หรือคำสั่งของมหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยได้

ตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษร เว้นแต่กรณีที่ร้ายแรง มหาวิทยาลัยไม่จำเป็นต้องตักเตือน

หนังสือเตือนนั้นให้มีผลบังคับได้ไม่เกินหนึ่งปี นับแต่ผู้ปฏิบัติงานได้กระทำผิด

(๕) ละทิ้งหน้าที่เป็นเวลาสามวันทำงานติดต่อกัน ไม่ว่าจะมิวันหยุดคั้นหรือไม่ก็ตาม โดย

ไม่มีเหตุอันสมควร

(๖) ได้รับโทษจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

(๗) กรณีมหาวิทยาลัยที่มีกำหนดระยะเวลาการจ้างไว้แน่นอน และมหาวิทยาลัยเลิกจ้างตามกำหนดระยะเวลานั้น ได้แก่งานดังนี้

(๗.๑) การจ้างงานในโครงการ เฉพาะที่มีใช้งานปกติของมหาวิทยาลัยซึ่งต้องมีระยะเวลาเริ่มต้นและสิ้นสุดของงานที่แน่นอน

(๗.๒) งานอันมีลักษณะเป็นครั้งคราว ที่มีกำหนดงานสิ้นสุดหรือความสำเร็จของงาน

(๗.๓) งานที่เป็นไปตามฤดูกาล และได้จ้างในช่วงเวลาของฤดูกาลนั้นซึ่งจะต้องแล้วเสร็จภายในเวลาไม่เกินสองปี โดยมหาวิทยาลัยได้ทำสัญญาเป็นหนังสือ ไว้ตั้งแต่เมื่อเริ่มจ้าง

ข้อ ๙ ให้กองคลังและทรัพย์สินเสนอขออนุมัติจ่ายเงินชดเชยต่อคณะกรรมการบริหารงานบุคคลให้แล้วเสร็จก่อนสิ้นปีงบประมาณไม่น้อยกว่าสามเดือน และให้จ่ายเงินให้แก่ผู้ปฏิบัติงานที่ได้รับอนุมัติให้ได้รับเงินชดเชยภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอนุมัติ

ข้อ ๑๐ ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาด คำวินิจฉัยของอธิการบดีให้ถือเป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

(พระธรรมปัญญาบดี)

นายกสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย